lodníkův lament - -country

```
 Emi      G                 D            G      D      G
1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',
                   D           Emi    D       Emi
   a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
          G            D             G    D   G
   velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
                   D            Emi     D    Emi D G D G C G
   drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk' si na čelo.


      G                   D
R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
                                        G
   já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
                               D
   voženit se, vzít si ňákou trajdu copatou
                           G                   Emi
   a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.


2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
   že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
   a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
   kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.
R:


3. Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach
   a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
   všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
   a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.
R:
```

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,

moc nikomu se nechtělo do vody ledový,

k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,

všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv

a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',

na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,

teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

R: